

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám **10** kr.

Előfizetési feltételek.
Egész évre 5 ft. Félévre 2 ft 50 kr.
Negyedévre 1 ft 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és
Jäger Nándor ur könyvkereskedése

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
II. tized 271. szám, hová a lap szellemi
részét illető kéziratok is czimzendők.

A vetélytársak.

(Képünkhöz.)

Két dal'ja áll ki, küzdeni egymással:
Szép hölgy kezét köztük ki nyerje el?
Egymásra törnek hős viaskodással.
Szem szembe néz . . . kitágul a kebel —
Az ajkra szó jön: édes vallomással . . .
S mint hogyha esordultig van a kehely
S egy esebb reá: sok, ömlésig tetézi —
Oly teltek, vágygyal, a leány vitézi.

Kivált az egyik, ifju hévvel, tüzzel,
Keményen vijja a vár ostromát;
Hadi jelül virágos tollat tűz fel
S rohamra indul, hogy se hall, se lát — —
Kész, nyomban egybekelni bár a szüzzel,
Szívét, szemét, szavát hæv hatja át . . .
Nyugodtan, csendes vérrel jó a másik,
Arczán a szenvedély, hæv meg se látszik.

És szól az első: „Éltem drága hölgye,
Tekints reám, én bajnokod vagyok,
Nyujtsd jobbodat, s keletnek minden gyöngye
— Kivivom azt: hogy mind neked ragyog —
Képzelmem elvisz gazdag tündérvölgybe,
Hol testvérid lakoznak: angyalok . . .
Oh, légy enyém! ki oly boldoggá teszek,
Hogy nem tanulsz: viselni gondkeresztet!

Kivánod, hogy szabad légy, mint madárka —
Szabad maradsz hát, bár kezéd enyém;
Parancsszavad' sereg testőrség várja,
Kivánod: jó! ezt is kiküzdöm én.
Avagy kívánsz öltözni oly ruhákba,
Miknek szövetjét birtokunk terén
Szövék: parancsolj s én előteremtem
Csak engem válassz bajnokul meg, engem!”

A másik hallgat, ám tekintetében
Ott ül a forró, néma vallomás:
Szivemben annyi vágyat érzek épen,
Utánad, drága lélek, mint a más,
Szerelmedért megrablanám az édent,
Magad körül hogy csak verőfényt láss . . .
De ah! szegény vagyok s bár érzem fájón:
Szerelmedért — szerelmemet ajánlom!

Aztán megszólal lassu, csendes hangon,
A szó csak küzdve jő ki ajakán:
„Szerelmem zálogául nincs mit adnom,
Híved leszek! ezt ígérem csupán.
Öröm, bú, bánat érjen, én galambom!
Megosztjuk híven, éltünk folyamán.
Avagy, legyen tiéd öröm, vígasság
S az istenek, a bűt, nekem juttassák!”

Elhallgatott. A hölgy szeliden nézi,
Hol egyikét, hol hive másikát.
Szívét, az egyik lánghevétől érzi
Lefogva; míg szeliden hajtja át
A másinak szerény szava. Vitézi
Épedve várják ajka egy szavát:
Ki lesz a boldog, kit magának választ
Gyönyört, közülük, vaj' melyikre áraszt?

És szól a hölgy, szelid mosollyal ajkán:
„Közületek választanom oly nehéz.
Szívem lehetne bár vezérlő dajkám,
De mást parancsol, mást beszél az ész — —
Még sérténém az észet, a szivre hajtván,
S viszont a sziv is fellázadni kész,
Ha hogy az észnek engedem, hogy győzzön
S az ő jogát elejtem, meg nem őrzöm.

Béküljetez ki hát, derék vitézek!
Vetélkedés ne légyen köztetek,
Hisz mindenik iránt egyenlőn érzek:
S tudom, hogy mindenik híven szeret,
Ne távolítson szét gonosz ígétet —
Szeretve engem, nyujtsatok kezét,
Béküljetez ki s híven, vállvetetten
Munkáljatok, javamra, mind a ketten!

Mephisto.

Kovács Ferencz és Gosztornyai Sándor.

Fülöp, macedóniai király, mikor Sándor fia, a ki akkor még a „Nagy“ névvel nem tiszteltetett meg, derekasan megülte a Bucephalus paripát, azt mondta a leendő nagy hódítónak, hogy: fiam, keress magadnak más országot, mert kicsiny neked Macedónia. Fülöp királynak ez a mondása jut eszembe, hogy a minapába a „Sas“ híros asztala mellett a következő párbeszédnek voltam hallója:

— No már csak aszondom én bátya, — mondja egy *negyvenkilenczes*, mégis csak dérék egy embőr az a Kovács Ferencz. Jelős hazafi, szorgalmas és tanulmányos embőr, követnek való a! Csak azt nem éröm én föl észszel, hogy nem lép föl Döbröczönbe vagy Budapestön.

Nagyot néz erre a kormányparti bátya, hogy nini: mi a taragy ütött az ő ellenzéki komájához, hogy így dicséri az ellenpárt jelöltjét? Meg is kérdi:

— Hát kigyelmed is akarná mán a köpönyegit forgatni?

— De hogy akarom; én csak kurta mándlis vagyok; hanem, ha ojan nagy a maguk embörük, hát mit keres akkor minálunk, iszen akkor ü neki kiesi [ez a hely, kereshetne magának nagyobb és tekintélyesebb kerületöt.

*

Ilyen kortéziák járnak a Sas-beli híros asztal mellett — fekete kávé vagy pedig szőke kapuzeziner illatos gőzének légkörében. Jó szerencse, hogy csak ártatlan ital mellett, különben — kávé, vagy akarom mondani: vértengerbe fürödnék itt is a mokka és ezikória által hevített lelkesedés. És az a különös benne, hogy mindezen délutáni kávé mozgalom alatt, Kovács Ferencz is, Gosztornyai is otthon a pamlagon kényelmesen elnyújtózva iszszak meg az — *igazi levét*.

*

Ez utolsó szó már karakterizál is, pedig bizony nem akartam jellemrajzot írni egyik leendő nagyságos urról se. Hát, hogy a *lénél* vagyunk, meg kell egy kicsit állnom Kovács Ferencznél; mert hiszen mindnyájan emlékszünk tán még arra a délutáni vagy a hogy a rosz nyelvek mondják: *ebéd utáni viharos közgyűlésre*, melyben olyan nagy volt a esete-paté, és a mely idő óta a főispán nagyon, de nagyon ritkán tart délután is közgyűlést. Lám-é, kérem, mit nem tesz a *lé*.

*

Mikszáth Kálmán, a „Pesti Hirlap“ szellemes Scarronja, egyszer erősen hegyezte a penna hegyét,

hogy ír majd egy kis karezzolatot Kovács Ferenczről. Kérdeztem, hogy van-e szüksége adatokra? Dehogyan, mondá, „iszén kődves barátom, isméröm én az embéromet. A minapában megállt Tiszá Kálmán előtt peczkesen. A miniszterelnök beszélt hozzá, ázállát Kovács Ferencz orrára szállt egy nagy fene légy. Álig ha nem a kolombácsi fájtából való lehetett, mert egyszerre csak azt látom, hogy a esipés állát ugyáncsak pirosodik az orrá bőre. De azért Kovács Ferencz meg se mukkánt, pedig szinte könnybe lábádtak a szemei. Hát barátom, kell az ilyen fotografiákhoz ádat?“ Hanem azért másnap még sem ő jött a „*T. Házból*“-ban, s mikor ezért kérdőre vontam, szomoruan felelte Mikszáth: „Tudod barátom, Kovács Ferencz még lehet követ, de nekem, — és itt elcsuklott a szava — Csejtey Tónit kellett elbucszúztatnom!“

*

Hanem azért, ha egynél többször nem is szólalt fel az országházban, annak oka, — és ezt is rosz nyelvek beszélik — hogy a ház nem tart gyűlést ebéd után. A nagyságos uraknak, odafenn Pesten, a délután — 2 órakor oszlik az ország — 4 órakor kezdődik.

*

Hanem eltekintve mindezekről, ott ül ő a Bucephaluson és erősen köpi a markát — ilyenkor a választás előtt szeret mokráskodni — hogy ő lesz meg. Le nem veti őt a paripája. Mig ő ezt Bucephalusnak nézi, addig azt mondják az ellenzékiek hogy az csak szelid állat, könnyen el is dölhet.

*

És ott van Gosztornyai, a *negyvenkilenczes*, a ki le is akarja dönteni. Ennek se utolsó ám a paripája. Oda vágtatott fel a mult héten Vásárhelynek nagy piaczára és tudörögte még a Rákóczy csengetyü hangját is. Sajátságos, hogy valahányszor a függetlenségi képviselők programbeszédet tartanak, mindig beleszól a Rákóczy csengetyü hangja. Mi legyen ez? *Ómen* — vagy pedig *amen*?

*

Gosztornyai Sándor még fiatal — képviselő-jelölt, bár már egyszer megbukott. Rá akarják ellenzései fogni, hogy ő is örökös képviselő-jelölt, a milyen örökös finanszminiszter jelölt Móriecz Palya, a milyen örökös államtitkárjelölt Hegedüs Sanyi. Öreg korára kelt benne az ifjui ambició. No de most se késő, s hogy legyen belőle, a mokra magyarból, és — nem csél-csap legényből valami, Hód-Mező-Vásárhely kisasszonytól függ, a kinek erősen kurizál.

*

Talpig derék, elvü hazafi különben mind a két képviselőjelölt. Kovács Ferencz még java férfikorában van és nem kevésbé tud ám ő is kurizálni. Veszélyes ellenfele is Gosztonyinak, mert olyan dandy, akár csak egy váczai utczai firtli. — de nem idehaza. Ő oda fenn Pesten szokta magát kiesipüni, és de biz isten, tán a szobájában a tükör előtt már azt is megpróbálta, hogy a monokli hogy áll neki. Mióta képviselő lett, egészen megifjúdott és a mint egy malicziózus városatya mondá: még a bajuszát (?) is kipedri.

*

A fiskáris-képviselő jelölt ma még erősen — magyar ember módjára — esavarja össze a fekete kendőt nyaka körül. Hanem, tekintve azt, hogy a vén Csanády bátyánkon is láttam már, a Ferencziben egyszer, egy este, tulipiros nyakkendőt, fogdnék rá: ha Gosztonyi odafenn meglátja a Grommon Dezső máslijait. — maga is beáll dandynak.

*

No de kérdés, hogy *küldik-e* föl. De egyik okvetlenül fel megy. S ha Kovács Ferencznek nyújtja kezét „mandatum“ nagysám, azt isten bizon, Draskóczy Lajosnak köszönheti. Akkor megmarad nekünk itthon Gosztonyi.

Jó, derék, kvalifikált férfi mind a kettő. De, hogy nagy politikus váljék valamelyikből, nagyon kétes, és ez nem is olyan nagy baj.

Rodódi Dendron.

A öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

* Vadjok én rá arra szümen khivánesi, hoid kik azok az oreságok, okik háram héttüluta, meglátogatnak minden vosárnap o Draskoczy oreság, rábeszélni, hoid ne foglalkozza anjira a Jozef Kovács njilt levelivel vele. Mert ha todnák, hoid kik azok, adnék nekik aztot a jó to-

nács, hoid ne látogassanak ütet meg tübbet, mert ameddig ürájuk hivatkozhatja magát, adig a Draskóczy pap oreság fel nem hadj a njilt levelezésével vele.

* Alvasok a „Hóttmezü“bül belüle epih-grammak, amiket irta edj ürdögüzü. Gandaltam edig mindig, hoid az az epih-gramm van valami geniál vicz benne. De mast látok, hoid az ürdögüzü oreság epihgrammjába benne van udjan edj kilogramm *garambaság* is, hanem alig akadja magát benne edj milligramm vicz.

* Hallok, hoid a lapszerkesztü bizettságg szervezte mogának edj titkos policzáj, ami besogja neki mindent, omi nincs az üvék ine szerint. Thonálok én ezt najdon phoresa, hoid a bizettságg oreságai binak magukat még is szabadelvöeknek, mikor o szervezettük van *tsupa reakzionär*.

* Alvasok a „Vásárhely és Vidékiba“ benne, hoid a Herr vün Mephisto írja a Fodor oreságról, hoid volna nem alapos. Thonálok odj, hoid a Herr vün Mephisto téved, mert a Fodor oreság van najdon alapos o — *dorvaságba* benne.

A diurnista üldözőknek.

Diurnomok ellen küzdtek
Hosszu öveken keresztül,
Szidták a diurnistákat
Mint rosz, önzöket veszettül.

S most hogy ök üttek nyeregbe
Megfordult a világ sorja:
Most már nem bün a diurnum
S szépen zsebre rakják sorba!

Asmódi.

Üdvözlő táviratok.

Fodor gyerökvédő urnak.

Vásárhelyön.

Nömös fölpözdüléssel óvastam jaz epi gram-májit, a mit a „Hódmező“ letulsó számába mögeseleködött. Két kiesi magzatkam van, letközelebb eküldöm önhöz, hogy még zsengöncz korukban beléjük ótsa jaz igaz gorombáskodás nőmös virtusát.

Diszuósd, 1884.

Ladislauz de Subacz.

Fodor elvtársnak

Hm-Vásárhely.

Üdvözlöm önt sikerült ujdonságáért, melyet a „Hódmező“ legutóbbi számában olvastam. Csak előre bátran! Jelszavunk: üsd a zsidót!

Istóczy.

Fodor lapcsináló

Hm-Vásárhelyön.

Szegyenlem magamat, hogy látom, milyen válogatottan tudsz te gorombáskodni, egészen eltörpülök melletted.

Fátykös Fests,
kondás.

Mi a különös?

A városligeti tócsán
Lengve reneg a szandolin,
Benne boltos legény, s nyakán
Zengve peng a mandolin.
(Ebben még eddig nincs semmi különös)

De ha a ligeti tócsán
Lengve rengne a mandolin,
Ebben ülne a boltos s nyakán
Zengve pengne a szandolin...
(no ez csakugyan különös lenne.)

Zöngedi Tihamér.

A párbaj.

Dramai tréfa 1 felvonásban. Irták: többen. Cselekszik:
sokan

SZEMÉLYEK:

Egy sértő ur.
Egy sértett ur.
Egy sértetlen ur.
1-ső)
2-ik) tanu.

1-ső jelenet.

Sértett ur: (Sértőhöz.) Ön nyilatkozott?

Sértő ur: Én nyilatkoztam.

Sértett ur: Ön ellenem nyilatkozott!

Sértő ur: Ha ön mondja, én nem mondok
ellent.

Sértett ur: Dobja ön elém a keztyüt, hogy
felvehessem!

Sértő ur: (elrohan Grossmannhoz, vesz egy
pár párbajra kihívó keztyüt s az egyiket a sértett
elé dobja, a másikat, más alkalomra elteszi.)

Sértett ur: (felveszi a keztyüt, elrohan.)

2-ik jelenet.

Sértő ur, első és második tanu.

1-ső) Önt keressük. Egy sértetlen ur
2-ik) tanu. küldött önhöz, ezzel a fél keztyü-
vel. Ismeri?

Sértő ur: A sértetlen urat?

1-ső)
2-ik) tanu: Nem, a keztyüt.

Sértő ur: Azt ismerem, csak az imént adtam
ki érte 1 forintot.

1-ső)
2-ik) tanu: Nos, tehát, mi ezzel a keztyüvel
jöttünk önhöz, egy sértetlen ur
nevében, hogy kegyeskedjék, a másik párját, ehhez
hozzá mérni.

Sértő ur: Hogyan? Önök keztyüs páros vias-
kodásra hívják föl?

1-ső)
2-ik) tanu: Nem különben lévén.

Sértő ur: És miért?

1-ső) Mert sértetlen ur magáéva tette
2-ik) tanu: sértett ur ügyét.

Sértő ur: Magáéva tette? Hisz akkor sértett
ur lesz sértetlen ur.

1-ső)
2-ik) tanu: Mindegy, nyilatkozzék.

Sértő ur: Majd később nyilatkozom — levél-
ben. (mind el).

3-ik jelenet.

(később)

Sértett ur, Sértetlen ur, 1-ső 2-ik tanu.

1-ső)
2-ik) tanu: (együtt jönnek és közösen hoz-
nak egy levelet, mindenik egy-
egy csücsköt tartván). Ime, itt a sértő ur nyilatko-
zata. (átadják a levelet sértetlen urnak.)

Sértetlen ur: (felbontja a levelet és olvas).

Tisztelt sértett, sértetlen, 1-ső 2-ik tanu urak!
Ime nyilatkozatom. A keztyüs páros viaskodást elfo-
gadom — a régi párbajszabályok szerint, melyek
ifju koromból datálódnak. Páros viaskodás revolver-
rel, táv: másfél méter; avanch: egy lépés; kihívott
vagyok: első lövés az enyém; ha fegyverem csütör-
tököt mond az első lövésnél, minthogy a revolver
6 lövetű, mindaddig lövök, míg csak lövegem lesz.
Párbaj élethalálra. — Ha sértetlen urat annyira
megsértettem, hogy holtan terül el a gyepen, sza-
bad lesz neki is jogával élni és reám — egy lépés
avanch-sal löni. Sértett ur, sértetlen ur ügyét ma-
gáéva nem teheti. Elfogadják? jó, rendelkezésükre
álok. Nem fogadják el? — még jobb, csakhogy
akkor kérem, küldjék vissza a fél keztyüt, melyet
ugy sem használhatnak, míg én egy forintot adtam
érte.

Páros viaskodó felük!

A sértő ur."

Sértett ur, sértetlen ur, 1-ső 2-ik tanu együtt
fogják meg a levelet és együtt ejtik el.

Tableaux, miközben:

(a függöny legördül).

Garantirozott hírek.

— **A helybeli zsidó** hitközség egy, Posner
Károlojosz müintézetéből kikerült, diszes albumban
tömeges aláírásokkal ellátott hálafeliratot szándékozik,
legközelebb átnyújtani Fodor ovodás urnak, azon
elévülhetetlen érdeme elismerésül, *hogy nem szü-
letett zsidónak.*

— **Néhai Magyar János** subiczk gyárára,
mint értesülünk, új konkurrens is akadt. Az angol
konzorecium mellett ugyanis, konkurrál a subiczk-
gyárra a „H.-M.-V.” szerkesztő bizottsága is, és
nagy árt ígér abból a czélből, hogy azt megvéve —
a közönség java részét *feketére* kenhesse.

— **Draskóczy** nagytisztelendő urnak az a vendége, aki pünkösdi vasárnapján meglátogatta és rábeszélte, hogy ne foglalkozék annyit Kovács Józseffel, mint biztos forrásból halljuk, *a tót pap volt.*

— **Horremus** professzor, a belügyminisztertől szabadalmat nyert, az illendőség korlátai közt, tanítványait *marha* vagy *birka* néven nevezhetni.

— **Futó Mihály** főgymnáziumi igazgató, befejezván irodalomtörténeti munkáját, a lapok kritikája nagyon jól fogadta. De megrótták azért, hogy a „Zugi Bögyös“ szerzőjével mindössze csak *három* lapon foglalkozik.

— **A népszínmű** pályázatra Balassa Armin, helybeli termelő, a fővárosi életből merített tárgyu színművet adott be e cím alatt: „A főváros rejtelméi, vagy: nincs ház poloska nélkül!“ A zenét hozzá Konstantin Lajos ismert *népdalmodorítónk* írta, s különösen sikerült a „száz aranyat egy poloskáért“ című balladája.

— **Gosztonyi Sándor** országgyűlési képviselő-jelölt, demokratikus érzelmeiből kifolyólag, elhatározta, hogy ha *meglesz*, nem fog a „nagyságos“ címre reflektálni.

— **A városi tanács**, küldöttséget meneszt e héten Draskóczy Lajos urhoz, hogy a legutóbbi közgyűlésen történt *lepipázásért* neki hódolatát mutassa be.

— **Az újvárosi** puskaszint, hol néh. Szerdahelyi József jeles földink és kitünő *színművész* született, közönségünk közelebb emléktáblával jelöli meg.

— **Nyizsnyay Gusztáv** híres zeneszerzőnk emléksobrát vasárnap leplezték le a sétányon ünnepélyesen. A bpesti Harmonia egyesület küldöttségileg képviselve volt, Irányi Dezső tartotta az ünnepi beszédet, de a végén az sült ki, hogy csak „rajtot“ olvasott fel. A közönség erre unisono elénekelt a „Mohácsi koldus“-t.

Statisztika.

(Saját külön Keleti Gusztávunktól).

A „Hódmező-Vásárhely“ című politikailag-társadalmi, társadalmilag-szépirodalmi, szépirodalmilag-közgazdasági, közgazdaságilag humorisztikus és humorisztikusan politikai lap *sokoldalu* hasábjain, a legutolsó, múlt vasárnap megjelent számában a politikai tisztesség, irodalmi akadémiasság, közgazdasági szakismeret, társadalmi műveltség és az igaz humor nagyobb dícsőségére, a következő ékes szavak fordultak elő, mindenkor emberekre alkalmazva és pedig: „*piszkos had*“ 1-szer; „*élsdiék*“ 2-szer; „*új férgék*“ 1-szer; „*tolakodó*“ 1-szer; „*piszkos*

érdék“ 1-szer; „*büdös*“ 3-szor; „*piszok*“ 2-szer; „*zikzene-zakzene*“ 1-szer; „*undok, renyhe piszok had*“ 1-szer; „*veszett ló*“ 2-szer. Oh, ponyvairódom! ime, a te országod!

Az ovodából.

(Megtörtént események. Elárulta: Parányi.)

Károlyka: Ovodász bácsi télem, udan madalázza med netem: mi az az epidlamm?

Ovodás: (nagy zavarban). Az epigram — az epigram, kis fiacskám, olyas valami, a mit ne írjon az, a kinek — *turója nincs.*

Silabizálják a kicsinyek keményen a „Hód-mező“ legutóbbi

számát, de egyszerre megakadnak és Károlyka ilyenformán szólítja meg az ovodás bácsit:

— Télem szépen, ovodász bácsi, itt van valami amit nem éltet.

— Mi az, kis fiam?

— Azt ilja itten ovodász bácsi ed helen, hód: a hol az öldöd van, ott a piszot, a hol a piszot, ott a büz.

— Nos?

— Hát ezat azt szeletném tudni, hód mitol ovodász bácsi *olan helle* med, *ahun büz van*, hát attol *az ovodász bácsi isz öldöd?*

Szerelmi lyra.

Te hozzád...

A hány bájos mosolygás van
Kilencz jól sikerült bálban —
A hány kis lány azért beteg,
Hogy róla is beszéljenek —
A hány csésze csokoládét,
Tejfőllel süritett kávé,
Ívott ötven kávé néne,
Ki az öt X-et túl lépte —
Ahány hymen hirt ők költnek
Mig kávéznak strimflit kötnek —
A mennyi lányt férjhez adnak,
Kit mérnökhöz, kit doktornak —
A hány vizitte visszaadva,
Azért van, hogy: mi a pletyka —
A hányszor, gavallér végett,

Lánybarátság ért már véget —
 A hány lánynak rögeszméje:
 Hogy hódít a szeme fénye —
 A hánszor, jó magam, mondok
 Hol okosat, hol bolondot —
 A hány öngyilkos jelölt van
 Vásárhelyen és Szent-Pöltnben,
 Ha térjhez megy ideálja,
 Vagy mamája másnak szánja —
 A hány lánynak a foga fáj:
 Hogy kerdezzék: mért, kire fáj?
 S a mennyinek migrainje van.
 Csak, mert az ma divatba van —
 A hány bájos, csinos asszony,
 — Hogy divatos ruhát kapjon —
 Kedveskedik az urának.
 S teszi mégis figurának —
 És a menyinyi el-el mondja:
 Érted élek, másért soha...
 S rá borulva lánggal, hévvel
 Kokettiroz a legénynyel:
 Annyiszor lennék tenéked.
 Bájos kis lány, völgyényed — —
 De nem lehet lakodalom:
 Hozományod — *kicsi nagyon.*

Buksy.

Törvénytörési csarnok.

Biró. Mi a neve?

Deliquens. Kovács István — annak a híres
 kupez embörnek, Kovács Mihálynak a fia vagyok a
 ki disznókkal gyütt mönt itt a tájékba.

B. Hol született?

D. A nagy koréla után születtem, meggyérő
 tájon. Aszonta az anyám, itt a Mártély oldalba a
 mindszeinti ut tájékán.

B. Vallása?

D. Az új templomba járok, miuta az eszemet
 tudom.

B. Családi viszonyai?

D. Van feleségöm, de az mán 4 esztendő uta
 nyomja az ágy fenekét; baj ű mán magának is.
 Egy rosszacska fiam is van, de az most honvéd,
 nem hatták ithub a föltartásra.

B. Lakása?

D. Kukoriceza kapálás fejébe lakok Kasza Hó-
 dinál az Isten áldja meg érte.

B. Vagyona?

D. Ez a vagyonom, a kit rajtam lát az ur.

B. Tud írni?

D. Csak a körösztvonás az enyim, mert alá-
 kezelni az írásnak nem tudok.

B. Előélete: (volt-e fogva vagy büntetve?)

D. Sönki fia se tud én rám egy galambfiját
 se; az apám se vót neköm rossz tévő.

B. Hadkötelezettségi viszonyai?

D. 1848-ba vótam a Bánátba, Elek István vót
 a kapitány, egyébkép nem vótam katoná. De a fiam,
 ű honvéd.

B. Volt-e már beesukva?

D. Nem voltam kéröm szeretettel — ez a
 bajom.

B. Mi a foglalkozása?

D. A ludnak a kisajátításával kupezködök ha
 meg gyün a sorja, de most mán abbul se igen van
 a haszonnak látatja.

Adomák.

Iskola látogatni megy a tiszteletes és ugyan-
 csak megforgatja az apró esemetéket, sokszor fogas
 kérdéseivel. Különösen a hittanból szeret hozzájuk
 kérdéseket intézni és mikor már belefáradt a kate-
 kizálásba, végre a következő egyszerű kérdést intézi
 az egyik buksihoz:

— No, kis fiam, hogy is szól csak az ötö-
 dik ige?

Mire a buksi, röstelvén a tiszteletes urat te-
 gezni, következőleg felel:

— Az ötödik ige úgy szól, hogy — — *a tisz-
 teletes ur ne paráználkodjon!*

Sorozás alkalmából kidoboltatja a falusi bíró,
 hogy a besorozottaknak, büntetés terhe alatt, este
 hazamenetkor megtiltatik az utczán végig kurjongatás,
 dalolás.

Az egyik besorozott bus vitéz fittyet hány a
 tilalumnak és ugyancsak kiönti szive bánatát, hatal-
 mas kurjantásaiba. Meg is szólítja a falu éber bak-
 tere: — Hát te nem hallottad, hogy haza menetel-
 kor nem szabad kurjongatni?

— Dehogyan nem hallottam, János bá. feleli a
 bús vitéz. De hát *nem megyek még én haza.*

Tréfás talány.

(Megfejtése a jövő számban)

Pistike délután iskolába megy és kérédik,
 hogy ök ma tizenketten ültek ebéd fölött az asz-
 talnál.

— Hát kik voltak ott? kérdezik pajtásai.

— En, meg édes apám, édes anyám, a Ka-
 tinka, meg a Jóska bácsi a feleségivel.

— Hiszen ez csak hat.

— De bizony tizenketten voltunk.

(Hogyan volt hát ez lehetséges?)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

É R T E S I T É S.

Van szerencsém a hmvásárhelyi n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy ottani **Kiss Jakab divat- és vászon kereskedő urat** megnyertem **Első hazai ércz és imitált ércz fakoporsó gyártmányaim** át-vételére és elárusítására.

Ezen körülményt azzal hozom köztudomásra, hogy Vá-sárhelyen egyedül csak **Kiss Jakab** kereskedő urnál, a Szilárdy-féle szürke palotában, Kokovay Mátyás ur fűszer-kereskedése mellett, lehet első rendű valódi érczkoporsóimat **eredeti gyári áron**, ennél fogva legolcsóbban meg-szerezni.

Kelt Debreczenben, 1884. május hóban.

Hódoló tisztelettel

ifj. Fodor István,

Első hazai érczkoporsó-gyáros Debreczenben.

Uj temetkezési vállalat megnyitás.

Vonatkozással ifju Fodor István „Első hazai Debreczeni ércz-koporsó gyáros“ urnak értesítésére, tiszteletteljesen tudatom, hogy a **piactéren, a Dózsits-féle sarokháznak a szentesi utczára eső nagykapu melletti részen**, gazdagon felszerelt, minden tekintetben a legjutányosabb

Uj temetkezési vállalatomat megnyitottam.

Temetési árjegyzékem 12 különböző osztályba van felosztva, e szerint ércz- és fakopor-sók, kész halotti öltözetek, fejfák, koszorúk és virágok, valamint

gyászeseteknél szükséges mindenféle kelmék

eredeti előállítási gyári áron tehát a lehető legolcsóbban vannak felszámítva.

Uj könnyű nyitott **disz-gyáskocsimat**, a bevásárláshoz képest, minden díj nélkü **ingyen** használatra felajánlom.

Azon reményben, hogy ezen uj vállalatom fel fog karoltatni, maradtam

kiváló tisztelettel

KISS JAKAB.

Halotti bevásárlásokat akár az uj helyiségemben, a **Dózsits-féle házban**, a nagy k. pu melletti **részen**, akár pedig átellenben levő főútletemben, a **Szilárdy-féle szürke palotában**. Kokovay Mátyás ur fűszerkereskedése mellett, lehet eszközölni